

ספירת העומר

הלכות ומנהגים
השלם

ספירת העומר

הלכות ומנהגים
השלם

אוצר מלוקט ממאות ספרי הלכה, מנהגים ושו"ת
מראשוני הראשונים עד אחרוני האחרונים
על כל הלכות ספירת העומר ומנהגיה
עם מקורות, הארות, ביאורים ומפתח העניינים

בתחילת הספר

סדר ספירת העומר

לוח ספירת העומר לכל השנים

קיצור דיני ספירת העומר

מאת

צבי בהר"ג דב שליט"א כהן

מחבר הספרים: הגעלת כלים, טבילת כלים,

ערב פסח שחל בשבת, ברכת החמה,

פסח וט' באב בשבת

מהדורה שניה

עם הוספות רבות

תוכן העניינים

האותיות המופיעות ללא סוגריים מציינות סעיפים שבהם נתבארו ההלכות מאותו ציון עד לציון שאחריו; המופיעות בסוגריים העגולים מציינות הערות.

מפתח מפורט יותר, ערוך לפי סדר א"ב, נמצא בסוף הספר.

11	עמוד	סדר ספירת העומר
11	עמוד	לוח ספירת העומר לכל השנים
14	עמוד	התפילות והמזמורים הנאמרים אחר הספירה
16	עמוד	הסכמות
19	עמוד	הקדמה
23	עמוד	קיצור דיני ספירת העומר
34	עמוד	הנהגות מרן בעל חזון — איש זצ"ל

פרק א: מצות הספירה וטעמיה עמוד א

א. מצותה מהתורה; ב-ג. מצותה בזמן הזה — מהתורה, או מדרבנן זכר למקדש, ואם יש לחלק בזה בין מניין הימים למניין השבועות, והנפקא מינה מזה להלכה; ד. מצותה לכשיובנה בית המקדש בתוך ימי ספירת העומר אם יהיה המשך הספירה מהתורה, ואם מי שספר עד אז יוכל להמשיך לספור בברכה; (א) מחלוקת הצדוקים וטעמם; מדוע יום ראשון של פסח נקרא בתורה "שבת"; (ב) מדוע נותנת התורה שני כינויים ליום התחלת הספירה — "מחרת השבת" ו"יום הביאכם את עומר התנופה"; אם בני ישראל ספרו ספירת העומר במדבר; (ה) מדוע סופרים ארבעים ותשעה יום ולא חמישים כלשון התורה; הסופר חמישים יום אם עובר ב"בל תוסיף".

ה-י. טעמי מצות הספירה; טו. טעמי ספירת שבעה שבועות.

חשובות קיומה: טז. בזכות מצות הקרבת העומר והספירה זכו אברהם וישראל לירש את הארץ; יז. מי שאינו סופר מבטל מצות עשה, אינו נקרא טהור ואינו ראוי שיהיה לו חלק בתורה; אם בית דין כופין לקיים מצוה זו; יז. לוחות המזכירים לספור ספירת העומר; יח. מעלת הספירה בציבור ועדיפות על ספירה ביחידות לאחר זמן צאת הכוכבים לשיטת רבינו תם; יט. נהגו לצייין במכתבים את מספר הימים לספירה.

כ. אם הספירה שבכל יום ויום היא מצוה בפני עצמה, או היא מצוה מתמשכת אחת.

פרק ב: מי חייב לספור עמוד כג

חובת הפרט או חובת הכלל: א. מצות ספירת העומר נאמרה לכל אדם; ספירת שנת יובל נאמרה לבית דין הגדול.

ספירת העומר וברכתה על ידי שמיעה מאחר מדין "שומע כעונה": ב. נחלקו הפוסקים אם יכול לצאת ידי חובת ספירה בשמיעתה מאחר; כיון לצאת בספירת חבירו; ג. אם אינו בקי לספור בעצמו; כיון לצאת ידי ספירה בשמיעה ממי שדילג ולא ספר יום אחד מימי הספירה; (ג) "שומע כעונה" הוי כעונה ממש או שאין על